

Sygn. akt VI Ka 127/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Andrzej Tekieli

Protokolant Konrad Woźniak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Jeleniej Górze D. K.

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2016 roku

sprawy **F. G.** ur. (...) w J.

s. Z., Z. z domu H.

oskarżonego z art. 157 § 1 kk i art. 190 § 1 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 16 grudnia 2015 r. sygn. akt II K 297/15

uchyla zaskarżony wyrok wobec oskarżonego F. G. i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Lubaniu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

F. G. oskarżony został o to że:

1. w dniu 13 maja 2015 roku w L. woj. (...) przy ulicy (...) uderzając pięścią w twarz D. D. spowodował u niego obrażenia ciała w postaci złamania jarzmowo – szczękowo – oczodołowe po stronie lewej , które to obrażenia skutkowały naruszeniem narządu ciała lub rozstrojem zdrowia powyżej dni siedmiu

tj. o czyn z art. 157 § 1 k.k.

2. w dniu 11 maja 2015 roku w L. woj. (...) groził za pomocą wysyłanych wiadomości za pośrednictwem F. D. D. pozbawieniem go życia przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę że zostaną spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 16 grudnia 2015 roku w sprawie II K 297/15;

I. ustalił iż oskarżony F. G. dopuścił się zarzucanych mu czynów opisanych w pkt 1 i 2 części wstępnej wyroku tj. czynu z art. 157 § 1 k.k. i z art. 190 § 1 k.k. ustalając jednocześnie iż stopień winy i społecznej szkodliwości nie jest znaczny , na podstawie art. 66 § 1 i 2 k.k. i art. 67 § 1 k.k. warunkowo umorzył postępowanie na okres próby wynoszący 1 rok;

II. na podstawie art. 46 § 2 k.k. w zw. z art. 67 § 3 k.k. zasądził od oskarżonego F. G. na rzecz pokrzywdzonego D. D. nawiazkę w kwocie 500 złotych;

III. na podstawie art.624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustęp 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył Prokurator Rejonowy w Lubaniu zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia który miał wpływ na jego treść polegający na uznaniu iż wina i stopień społecznej szkodliwości czynu przypisanego F. G. nie są znaczne, co skutkowało warunkowym umorzeniem postępowania karnego wobec w/wymienionego podczas gdy prawidłowa analiza całokształtu materiału dowodowego wskazuje iż zachowanie oskarżonego powinno być uznane za społecznie szkodliwe i zawinione w stopniu znacznym co w konsekwencji wyklucza warunkowe umorzenie postępowania karnego.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Lubaniu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja nie była pozbawiona racji, co skutkowało uwzględnieniem zawartego w niej wniosku.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że w sprawie niekwestionowane są ustalenia faktyczne dotyczące przebiegu wydarzeń w dniach 11 i 13 maja 2015 roku, jak i kwalifikacje prawne przypisanych oskarżonemu czynów. Skarżący kwestionuje jedynie ustalony przez Sąd I instancji stopień winy i społecznej szkodliwości czynów oskarżonego prowadzący do warunkowego umorzenia postępowania w sprawie.

Wydając swoje rozstrzygnięcie Sąd I instancji stwierdził co następuje: „...do takiej oceny zasadnicze znaczenie miały okoliczności w jakich doszło do inkryminowanych mu czynów. Wskazać należy że oskarżony działał w usprawiedliwionym wzburzeniu związanym bezpośrednio z osobą pokrzywdzonego.To D. D. bowiem wraz z małżonką P. G. zachowali się niegodziwie, układając sobie wspólne życie pod nieobecność oskarżonego. Dodatkowym elementem uzasadniającym postawę oskarżonego jest to że do zdarzenia doszło w mieszkaniu zajmowanym przez F. G. jego kilkunastomiesięczną córkę, w porze rannej, a w jego czasie D. D. był ubrany w nieswoją koszulkę należącą notabene do oskarżonego”. (str. 4 uzasadnienia, k.150 akt). Ta argumentacja - mająca świadczyć, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne – jest nie do zaakceptowania dla Sądu Okręgowego w wyżej wymienionym składzie. Niemoralne czy też nieetyczne postępowanie pokrzywdzonego mogło prowadzić do ograniczenia wysokości zasądzonej na jego rzecz nawiazki z art. 46 § 2 k.k sprowadzając ją do symbolicznej kwoty co Sąd I instancji słusznie uczynił, nie powinno uwalniać natomiast oskarżonego od kary, zwłaszcza za spowodowanie obrażeń naruszających czynności narządu ciała na okres powyżej 7 dni. Takie rozstrzygnięcie stanowi akceptację dla siłowego rozstrzygnięcia problemów osobistych, a więc do swoistego bezprawia, co jest szczególnie niebezpieczne zwłaszcza obecnie, w dobie powracającego i ujawniającego się w różnych aspektach życia społecznego kultu siły. Podkreślić ponadto należy okoliczności eksponowane w apelacji skarżącego na które nie zwrócił dostatecznej uwagi Sąd I instancji, tj. fakt iż oskarżony wiedział wcześniej o niemoralnym zachowaniu oskarżonego i swojej żony i sytuacja w jego mieszkaniu 13.05.2015 r. nie stanowiła dla niego zaskoczenia co wskazuje na działanie z chęci zemsty oraz związany z tym fakt iż pokrzywdzony na żądanie oskarżonego opuszczał mieszkanie starając się uniknąć konfliktu, mimo to został przez niego zaatakowany. Mając na uwadze powyższe okoliczności zaskarżony wyrok nie mógł się ostać.

W tym stanie rzeczy mając na uwadze obowiązującą regułę ne peius (art. 454 § 1 k.p.k.) Sąd Okręgowy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu Lubaniu.

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie dowodowe w zakresie niezbędnym dla prawidłowego rozstrzygnięcia a następnie dokona prawidłowych ustaleń odnośnie stanu faktycznego, sprawstwa, stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu oraz wymierzy oskarżonemu stosowną karę. Nie chodzi przy tym by kara była surowa, lecz aby była sprawiedliwa, uwzględniająca zarówno okoliczności które podkreślił Sąd I instancji w cytowanym wyżej fragmencie uzasadnienia jak i okoliczności na które wskazał powyżej Sąd Okręgowy.